

КНИГА ПРОРОКА СОФОНІЇ.

¹ Слово Господне, що надійшло до Софонії Хусієнка, сина Годоліїного, сина Аморіїного, сина Езекіїного, за Юдейського царя Йосії Амоненка:

² Все повигублюю з лиця землі, говорить Господь:

³ Вигублюю людей й скотину, вигублю птаство під небом і рибу в морі, й всю погань разом із безбожниками; вигублюю людей з обличчя землі, говорить Господь.

⁴ І простягну руку мою проти Юдеї й проти осадників Єрусалимських, і повикоренюю з сього місця все, що позоставалось од Баала, навіть імя попів і слуг ідолських,

⁵ Та й тих, що на кришах припадають перед небесним воїнством, і тих їх поклонників, що кленуться Господом, а zarazом кленуться й царем своїм (Молохом),

⁶ Укупі з тими, що поодвертались од Господа, й не шукають Господа та й не питають про його.

⁷ Заговкни перед лицем Господа Бога! день бо Господень уже близько. Господь наладив уже жертву на заколенне, назначив, кого має до неї покликати.

⁸ У жертвний же день Господень навідаю карою князів укупі з царськими синами й усіма тими, що вдягаються в чужоземню одіж;

⁹ Того дня навідаю всіх, що гордо переступають поріг, і переповнюють дом Господень грабежем та оманю.

¹⁰ І буде в той день, говорить Господь, роздаватись крик від Рибалчиної брами й ридання від других воріт і велике зворушення по всіх узгірях.

11 Ой голосіте, осадники нижньої ділянки міста, бо щезнуть усі торговельники, вигинуть усі, що нагромадили срібла.

12 І буде того часу: я обшукаю з світлом увесь Єрусалим, і скараю тих, що, мов на дріжджах, сидять собі безпечно, та мовляють у серцях своїх: Господь не робить ні добра, ні зла, —

13 І попадуться багатства їх у здобич, а доми їх обернуться в пустки: побудують доми, а жити в них не будуть, понасаджують виногради, та вина з них пити не будуть.

14 Не далеко вже великий день Господень, близький і сквапно надходить: уже чути голос дня Господнього. Гірко заголосить тоді й сам невмірака!

15 Днем гніву буде день той, днем смутку й тіснечі, днем розбурювання й спустошення, днем мраки й темряви, днем хмари й мгли, —

16 Се день гучання труби й воєнного крику проти утвердженого міста й його башт високих.

17 І стісню людей, що ходити муть, ніби посліпли, за те що согрешили проти Господа; й помішається порозливана кров із них з порохом, і тіла їх лежати муть гноєм.

18 Ні срібло їх ні золото їх не зможе врятувати їх у день гніву Господнього; огонь ревності його пожере всю отту землю; бо пагубу, та й то не ждану, довершить він над усіма осадниками землі.

2

1 Досліджуйте ж себе вважно, вивідуйте себе, народе бутний,

2 Докіль не настигло ще те, що призначено, — час бо пролітає, мов полова — докіль іще не прийшов на

вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої.

³ Шукайте Господа, всі ви покірні в землі, що певните закони його; шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього.

⁴ Ось бо, й Газа обезлюдіє, й Аскалон опустіє, ополудні з Азоту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений.

⁵ Горе поморянам, — народів Крити! Проти вас слово Господне, Кананеї, — земле Филистійська! витрачу тебе що до одного осадника, —

⁶ І обернеться поморре в кошару на вівці, в загін на товар.

⁷ І допадеться та країна Юдиним останкам, і будуть вони там пасти, а настане вечір, у будинках Аскалонських одпочивати; бо Господь Бог навідається до них і заверне з неволі.

⁸ О, я чув наругу Моаба і насміхи синів Аммонових, як вони з люду мого глузували та пишались у його займанщині.

⁹ Тим же то, так певно, як я живу, говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля: Моаб буде, як Содома, а сини Аммонові — як Гоморра; будуть місцем кропиви, солоним проваллем, — пустинею на віки; останок мого люду займе їх, як здобич, і ті, що вціліють, заберуть їх собі в наслідде.

¹⁰ Се буде їм за їх гордощі, за те, що вони пишались та глузували з народу Господа сил небесних.

¹¹ О, страшним стане їм Господь; він повигублює всі боги на землі, й йому будуть поклонятись — кожний в своєму краю — й усі острови далекі.

¹² І ви, Етіопії, поляжете від меча мого.

¹³ І простягне він руку свою на північ, і затратить

Ассура, та й Ниневію оберне в розвалища, в степ сухий, як пустиня,

¹⁴ І будуть посеред неї спочивати стада та всяка животина; пеликан та їжак будуть по різьбових окрасах ночувати; голоси їх будуть із вікон роздаватись, а опустінне видне буде й на одвірках, бо не стане на них кедрових окладин.

¹⁵ От, яким стане той город веселий, що жив собі безпеч, що то мовляв у серці своєму: Ось, я! нема понад мене! О, що ж із нього зробилось! — розвалища, леговища зьвірям! Хто ні проходить ме попри його, — засвище та й махне рукою.

3

¹ Горе місту нечистому, опоганеному, кровожадному!

² Не слухає воно голосу, не приймає науки, на Господа не вповає, до свого Бога й не приближується.

³ Князі в його — рикаючі леви; судді його — вовки під вечір, що до ранку й однієї не лишають кістки.

⁴ Пророки в його — безглузді й зрадливі, а сьвященники його поганяють сьвятиню, топчуть закон.

⁵ Та справедливий Господь посеред його не творить несправедливості: Він що-ранку виявлює суд свій нехибний, та беззаконник і стиду не знає.

⁶ Я повитрачував народи, повалив їх твердині; поробив безлюдними в них улиці, що ніхто ними не ходить; попустошені їх городи: нема в них ні осадників ні людини.

⁷ До того й говорив я: Тільки бійся мене, приймай науку, то й не спустошу пробуток твій, не прийде на нього те лихо, що я призначив йому; вони ж про те тільки й дбали, щоб погіршувати свої вчинки.

8 Оце ж ждїте мене, говорить Господь, до того дня, як устану, щоб спустошити; бо я постановив, позбїрати народи, поскликати царства, щоб на них досаду мою зїгнати, стрясти на них жар гнїву мого: від огню бо ревностї моєї погине вся земля.

9 Тодї дам я знов народам уста чистї, щоб вони призивали ймя Господнє й служили йому однодушно.

10 Із земель Етїопських, що по тїм боцї ріки, будуть мої поклонники — дїти розсїяних вірних моїх, — приносити менї дари.

11 Того часу не будеш ти соромити себе давними вчинками твоїми, якими ти проступався проти мене; тодї бо повидалюю зпроміж тебе тих, що гордяться твоєю величавостю, та й — і ти не будеш пишатись сьвятою горою моєю;

12 А дам тобі людей покїрних і вбогих, а сї будуть вповати на ймя Господнє.

13 Останок Ізраїля не чинити ме несправедливостї, не мовляти ме лжи, й не знайдеться в устах у них язика зрадливого; вони будуть пастись спокїйно й нїхто їх не буде лякати.

14 О, висьпївуй, дочко Сионова! викликуй гучно, Ізраїлю! радуйся й веселися, дочко Ерусалимська, від щирого серця!

15 Господь перемїнив свїй засуд на тебе, прогнав ворога твого! Сам Господь, Царь Ізраїля, посеред тебе; не будеш дознавати лиха.

16 Тодї скажуть Ерусалимовї: Не бїйся, а Сионовї: Нехай не опадають руки в тебе!

17 Господь, Бог твій, посеред тебе; у нього сила, рятувати тебе; він радістю радуватись буде тобою, буде милувати по своїй любовї, буде зза тебе веселитись веселостю великою.

18 Тих, що банувати муть за врочистими своїми обходами, я позбіраю — вони твоїми будуть; досить ганьби, що на них ваготіла.

19 Ось, я притісню всіх тих, що тебе тіснили, буду піддержувати-рятувати всякого кульгавого, поскуплюю до купи розпорошених, пороблю їх славетними й знакомитими по всіх землях, де побивав їх сором.

20 Так, того часу поприводжу вас і позбіраю вас; пороблю бо вас людьми славними й високо поважними між усіма народами на землі, як визволю вас із неволі перед очима вашими, говорить Господь.

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5